

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tu dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Jedništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po državnozbornem zasedanju.

V.

Parlamentarni položaj je še danes, skoro leto dni po nastopu Badenijskega ministerstva, popolnoma nejasen tako, kakor je bil prvi dan, ko je grof Badeni vzel državno krmilo v svoje roke. V zbornici ni stranke, izvzemši seveda Poljake, o kateri bi se moglo reči, da je brezpogojno vladna stranka, da soglašajo z vsem, kar vlada stori ali opusti, a tudi brezpogojno opozicijska ni nobena stranka. Primerilo se je že večkrat, in to pri jako važnih vprašanjih, da so po svojih zatrditvah še vedno odločno opozicijske stranke glasovale z vlado, zoper njo pa da so glasovale stranke, katere se sicer vzlic njih opetovano izraženi nezadovoljnosti s celim sistemom štejejo mej vladi prijazne.

Ko je ministerski predsednik grof Badeni nastopil vlado, je po starem običaju razvil nekak program. A ta program je tak, da izziva najostrejšo kritiko in ko bi vlado sodili po tem programu, bi morali reči, da v nas še ni bilo ministerstva, katero bi bilo imelo tako reven in oskoden program. Če se ne upoštevajo cenene, samo oficijozne navdušujoče fraze, s katerimi se taki programi navadno oklepajo in katerih je tudi grof Badeni v svojem programu zbral lep šopek, ne najdemo v celim programu drugega nič, kakor samo obljubo, da bo vlada skušala dograti volilno reformo, davčno reformo, civilnopravni red in končno pogodbo z Ogersko, torej same take predloge, s katerimi so se že druga ministerstva ubijala, same zaostanke. Z nobeno besedo pa ni v njem rečeno, po katerih političnih načelih misli ministerski predsednik vladati našo polovico monarhije, po kakih principih hoče voditi državno upravo, in prav v tem nedostajanju političnih načel, katerega nasprotniki sedanjega ministerstva ne morejo dovolj očiglasiti, tiči po naši sčdbi vzrok Badenijskih uspehov in izvira iz njega vsa njegova moč.

Ne da se tajiti, da je Badenijsko ministerstvo v kratki dobi svojega vladanja že doseglo lepih uspehov. Prav za prav mu je rešiti samo še pogodbo z Ogersko, druge predloge so že vse dognane, ali se doženo brez vsch težav. Ministerstvo je imelo

tudi neuspehov, in sicer av velike in čutne, a ti neuspehi niso imeli posled, ker nobena stranka ni hotela iz dotičnih slučajev izvajati konsekvencij. Zato pa se ozira vlada zdaj koncem zasedanja z zadovoljstvom na minolo zasedanje drž. zbora in opravičeno lahko trdi, da parlamentom tako gladko že dolgo časa ni izhajala nobena vlada kakor Badenijska.

Ministerski predsednik grof Badeni nima torej nikakega programa. Z veliko prijaznostjo posluša vse pritožbe, obljubi to in ono, ne stori pa ničesar, nalašč ne, ker si hoče činiti proste roke. Vsled tega upajo vse stranke, a se položaj po novih volitvah premeni zanje ugodno, vlada pa ni vezana na nobeno stran. Na ta način upa grof Badeni, da se mu posreči dognati tudi najtežje delo, katero ga še čaka, namreč pogodbo z Ogersko. Odločilni krogi že, naj se pogodba na vak način obnovi, in ker je že zdaj jasno, da Ogerska ne odneha niti za las, nego da se prej in dosti prej odloči za personalno unijo, zato žele tisti izvedni krogi, naj bi se pogodba obnovila eventualno zopet na avstrijske troške, naj bi se zopet Cislitvanski naložila vsa velikanška bremena, katera iz nje izvirajo. Pogajanja glede pogodbe so bila doslej povsem brez uspeha. Madjarska neče več plačevati, nego je plačevala doslej, pač pa bi rada iz Cislitvanske kar največ izsesala za svoj zep. V takih razmerah mora vlada ohraniti vse stranke v nadeji, da dobe za svojo popustnost in poslušnost glede pogodbe bogato plačilo, zakaj pogodba z Ogersko se da obnoviti le s parlamentom, kateri nima nikake volje več, to je s sedanjim, dočim bi bilo po volitvah sila težavno doseči za Avstrijo neugodno pogodbo.

Doseže-li vlada ta svoj namen, se danes še ne da povedati. Nasprotstvo zoper pogodbo rase sicer od dne do dne, a le zunaj parlamenta, parlamentarne stranke še niso imele prilike pokazati, da hočejo tudi zoper ministerstvo resno in odločno varovati interese svojih volilcev, ker jih mori strah pred novimi volitvami, ker se boje, nakopati si nasprotstvo vlade. Vse tisto povdarjanje, da se bodo varovale koristi davkoplačevalcev, je le slepilo za volilce.

Strah pred vlado in strah pred volilci sta tista dva faktorja, katera sta poslanski zbornici vzela vso energijo in nejasnost bodoče situacije je omogočila grofu Badeniju vladati brez jasnega načrta in brez določenega programa. Pravo svojo barvo pokaže ministerstvo šele po novih volitvah, katere se bodo vršile tekom prihodnjega leta, in opravičeno se iz dosedanjega postopanja grofa Badenija sklepa, da bode njegov program tak, kakršna bode večina v prihodnji zbornici: liberalen, če bode večina liberalna, Slovonom prijazen, če bo večina slovanska, najbrž pa reakcionaren, ker bo večina skoro gotovo reakcionarna. Na noben način pa ne bo mogel izhajati brez programa. Dotlej pa je še precej dolgo in dotlej se ni grofu Badeniju ničesar bati, najmanj pa nasprotstva naše poslanske zbornice in v njej odločujočih strank. Levičarji, konservativci in tudi Mladočehi so postali tako krotki, kakor jagnjeta in so podobni krvoločnemu volku, ki je postal vegetarijanec.

V Ljubljani, 25. junija.

Badenijska vlada je našla dobrega zagovornika v dunajskem dopisniku „Pester Lloyd“. Najprej dokazuje, da bi nemški liberalci ne ravnali pametno, ko bi vrgli grofa Badenija. Pridobili bi v tem slučaju na uplivu one sile, katere so najprej v Avstriji nemške narodnosti porabile za boj proti nemštvu in liberalizmu in katere so pozneje protisemitizem najele za bojnika za reakcijo. Pod grofom Badenijem narodni boji niso prenehali, a vlada je dobila pogum upirati se narodnim zahtevam, ki se obračajo proti nemštvu. Volilna in davčna reforma sta si izvršili prav v zmislu centralizma, kakor žele nemški liberalci. Vlada tudi protisemitizma nikakor ne pospešuje. Ker se stvari obračajo na boljše, zato se ne more obsojati previdna politika zjednjene levice. — Če je dopisnik budimpeštanskega lista dobro poučen, se Slovani Badenijske vlade ne morejo veseliti. Nekatera znamenja kažejo, da se popolnoma ne moti.

Ponemčevanje v Galiciji. Čudno se bode komu zdelo, da se pod vlado Poljaka Badenija začneja germanizacija v Galiciji. V Tarnopolu je na-

Listek.

Prešičeva pravica.

(Politična povest iz Galiske.)

Naslednja povest ni moja duševna last. Slišal sem jo od starega kmeta z imenom Hrycunjak v Zbaražu v Vzhodni Galiskii na nekem ljudskem shodu. Hrycunjak je jako zanimiv mož, jeden tistih redkih še živečih reprezentantov rodu ljudskih pevcev in rapsodov, kateri so zložili stare dume o dejanjih in doživljajih Kazakov Zborovskega, Kiške, Bezvodnega, Andyterja, o bitkah Hmelnickega s Poljaki in o tragičnem begu treh bratov iz Azova, ter je peli pazno poslušajoči kazaški vojaki. Po svoji unanosti je vse prej nego impozanten; sivo-las je, preprosto, skoro revno oblečen, ne posebno visok in slok; obraz so mu težave življenja nagnančile, a izrazovit je; oči so črne in bistre. Rad se zgubi v gneči, redkokdaj se zaplete v pogovor in nič na njem ne kaže njegove, povprečni nivo galiskega kmeta presežajoče inteligentnosti. Umeje se ob sebi, da ne zna ne čitati ne pisati.

Nekaj trenutkov predno se je začelo zborovanje, govoril sem z nekaterimi znanimi kmeti. Hrycunjak je pristopil tudi k njim; predstavljena

sva bila drug drugemu, govorila nekaj besed in se potem razšla. Znanci moji, največ mladi kmetje, kateri so obiskovali ljudsko šolo in po marljivem čitanju popolnili svoje znanje, so hvalili Hrycunjaka kot posebne vrste govornika, kot jednega tistih redkih mož starejše generacije, ki so se z vso dušo oklenili radikalnega gibanja kmetov. Bil sem jako radoveden na njegov govor, a zborovanje se je otvorilo, rešila se je točka za točko, Hrycunjak pa se ni oglasil. Šele pri zadnji točki vzporoda, katera je obetala „predloge in interpelacije“, je splezal, očitno nerad in le vsled prigovarjanja znancev, na mizo, nadomestujočo govorniški oder. Ko so ga ljudje zagledali, so se jeli spogledovati in mrmrati in hkrati je v tesni dvorani, v kateri je bilo stisnjenih okolu 600 ljudij, zavladala grobna tihoča.

— Če hočete, da govorim, rekel je Hrycunjak veleresno tistim, ki so stali okrog njega, moram imeti kak papir pred seboj. Sicer ne znam čitati, a številke poznam, papir pa moram imeti, pa če bi to bile tudi davčne bukvice.

Ta prva manifestacija Hrycunjakova je bila vzprejeta z glasnim smehom. Nekdo v bližini mu je dal kos nepopisanega papirja. Hrycunjak je papir držal pred seboj, kakor da z njega čita, in govoril,

monotono, prav kakor da posnema okornega šolarja čitanje. Počasi je postal govor živahnejši, ni pa prestal biti ritmičen; slušatelj je imel utis, kakor da čita mož iz sv. pisma. Vsak hip so zborovalci z gromovitim smehom pretrgali prednašanje, a govornik niti z očesom ni trenil, narobe, njegov obraz se je čedalje bolj stemnjeval, a naposled je imel izraz okorele, ropolne apatije.

— Čujte, bratje, kako sem se nedavno tega pogovarjal z nekim prijateljem. Prišel je k meni prijatelj in vrstnik, katerega že dolgo nisem videl. Ko sva se pozdravila, sem ga vprašal:

— No, kako je, stari prijatelj? Kako se ti godi?

— Hvala Bogu, zdrav sem in dobro se mi godi — mi je odgovoril.

— To je lepa novica — sem rekel — in radoveden sem slišati, kaj se ti dobro zdi.

— Kaj? To je lahko povedati in to veš tudi ti sam.

— Ne, ne, tako me ne odpraviš — sem dejal — izrecno moraš povedati, kaj se ti zdi dobro.

— Ej, prijatelj, mi je rekel, mar to ni dobro, kar smo, hvala Bogu, ušakali? Tlaka se je odpravila, pred zakonom smo vsi jednaki in ustavne

stal razpor mej častniki in meščansko kazino. Častniki so zahtevali, da društvo upelje poleg poljščine tudi nemščino za poslovni jezik. Ko se njih želji ni ustreglo, so izstopili iz kazine. To bi ne bila nobena nesreča. Častnikov je v Tarnopolu dosti, da osnujejo svojo kazino, ki je lahko tudi popolnoma nemška. Stvar se je pa drugače zasukala. Okrajni glavar Zawadzki se je umešal v stvar in začel nagovarjati meščanske člane kazine, da naj se udajo častnikom, kajti vlada to želi. Pravila društva naj se prevedo v nemščino in poleg poljščine, naj se uvede tudi nemški poslovni jezik. Člani kazine so močno razburjeni, da se postavlja okrajni glavar na čelo germanizacije. Sedaj se še ne ve, če premaga glavarjev upliv.

Pomiloščenje povodom ogerske tisočletnice. Glasilo ogerskih Slovakov „Narodne Noviny“ opozarja na to, da so bili pomiloščeni povodom ogerske tisočletnice srbski in rumunski politični zločinci, a Slovaka pa niso nobenega pomiloštili, dasi sta Žak in Polony tudi zaradi političnih zločinov zaprta. To se gotovo ni zgodilo le slučajno. Vlada nalašč ni nobenega Slovaka priporočila v pomiloščenje.

Turški listi so dobili strogo prepoved, da ne smejo ničesa poročati o raznih ustajah v turški državi. Najmešneje je pa, da se je listom prepovedalo poročati o tem, da sta bila obesa dva Armence v Carigradu, dasi sta se obesila na javnem trgu. Če oblastva niso želela, da se to izve, bi ju pa bili na kakem skrivnem kraju obesili. — Dosedaj so si bili večkrat pomagali s tem, da so s tiskovnimi pomotami kaj povedali, kar naravnost niso mogli. Sedaj je turško oblastvo izdalo ukaz, da časopisi ne smejo delati prevelikih tiskovnih kozlov. Če ne, se bodo kaznovali. Ker časopisi ne smejo nič poročati, je prebivalstvo še bolj razburjeno, kajti verjame razne pretirane govorice, ki se razširjajo po Carigradu in drugih mestih. Povsod je že prebivalstvo tako razburjeno, da je le migljeja treba, pa se začno puntati mohamedanci in kristijani.

Reforme v Perziji. Novi šah perzijski hoče upeljati razne reforme. Tako misli novi šah dovoliti versko svobodo. Če je to resnica, so morilci pokojnega šaha dosegli svoj namen. Odpravi se tudi oddaja davkov v najem, napravijo se razne dobrodelne naprave, dovolila se bode samouprava mestom in občinam in vojska se preustroji po evropskem sistemu.

Anglija in Venezuela. Razpor mej Anglijo in Venezuelo se je bil že skoro pozabil, a se kaže, da se zopet poostri. Angleži so na prepovedanem ozemlju gospodarili, kot bi bilo njih. Zidali so ceste, ne da bi bili kaj venezuelsko vlado vprašali za dovoljenje. Venezuelska vlada je pa ukazala zapreti vsled tega nekoga angleškega državnega inženirja. To je seveda v Londonu vzbudilo veliko nevoljo.

Volilni program republičanov Združenih držav v Ameriki je vzbudil v Španiji veliko potrtost. V njem se uglasja, da je Amerika le za Američane. Španci se boje, da pride do vojne z združenimi državami zaradi Kube. Če se Združene države umešajo, je gotovo Kuba za Španijo zgubljena. Potem pa pride na Španskem velik finančni polom in bati se je celo ustaje.

pravice imamo tudi. — Govoril je toliko, da mu je naposled sape zmanjkalo.

— Da, dragi prijatelj — sem odgovoril — to so res jako lepe reči, o katerih si zdaj govoril, samo ogledati si jih je treba natanko.

— Zakaj?

— Zato, ker izgube barvo, kakor v tovarni barvane rute, in ker ti naposled barva na rokah ostane.

Moj prijatelj teh besed ni razumel in zato sem govoril dalje:

Lej, dragi prijatelj, to je gola resnica, da nam ni treba več tlačaniti. Ali pa se moreš natančneje spominjati, kako se nam je godilo nekdanj? A kako se nam godi zdaj?

Moj prijatelj se ni mogel natančno spomniti in moral sem mu s svojimi spomini priti na pomoč.

— Kaj ne — tedaj je šel grajščinski valpet vsak dan zgodaj zjutraj od hiše do hiše, je tolkel s palico na vrata in vpil: Sliši, Ivan, Hryč, Semen, vstani, idi na tlako, če ne boš tepen.

— Da, da, takrat je bilo tako — je rekel moj prijatelj in se nehote popraskal ondu, kjer ga prav v tem trenutku ni nič srbelo.

— A kako je zdaj? Valpet ne hodi več s svojo zakrivljeno palico po vasi od hiše do hiše;

Dopisi.

Iz Novega mesta, 22. junija. Vsi razsodni ljudje so obsodili ravnanje naših klerikalcev dne 31. maja. Ako se takim nastopom že iz početka ne ustavimo, postane mirno življenje nemogoče. Hujškanje kmeta na meščana, katera bi morala v najlepšem prijateljstvu živeti, bi moglo dobiti dimenzije, ki bi segala iz političnega življenja v obrtno, v trgovsko in v privatno življenje in nazadnje bi prišlo do izgrediv in do mejsobnega sovraštva, katero je vse prej, kakor krščansko. Kolovodje naših klerikalcev, videč, da se njih postopanje 31. maja ne odobrava, so hoteli tisti nesrečni nastop kolikor mogoče popraviti. Sklicali so shod kat. rokodelcev na dan 21. junija v Kandijo. Priti bi imeli tudi neki možje iz Ljubljane, župniki in kapelani sosednih far, pa so imeli pripeljati kmete. Politična oblast je ta shod prepovedala. Menda je mislila na razdraženost proti „nejevernikom“, ki tiči v spremstvu sklicateljev tega shoda še od 31. maja, uvaževala, da utegne priti tudi kaj drugače mislečih ljudi na shod in da celo pretep mogoč. Ker se ta prepoved ni hitro po farah razglasila, prišlo je včeraj res nekaj kmetov iz Podgrada, Grma, Vinčevsi, torej iz fare župnika Česnja in iz Stopic, fare župnika Porente v Kandijo. Čakali so shoda in ker ga ni bilo, peljal jih je nekdo v dvorano našega rokodelskega društva, kjer jim je govoril dr. Krek, ki je bil iz Ljubljane prišel. Tako se zdaj okolo Novega mesta organizuje klerikalna vojska. V Kandiji ima svoj tabor, ker v mestu za njo ni tal. Ti ljudje pač mislijo, da je treba najprej Novo mesto v strah spraviti, kmete nahujskati zoper meščane in uradnike, druga mesta: Črnomelj, Metlika, Kostanjevica, Krško, Višnja gora, da se potem lahko pridobijo s terorizmom. Iz vsega se vidi, da klerikalce hudo jezi, da ne morejo v dolenskih mestih dobiti privržencev, a to jim je vsekako treba, če nečejo, da pametnejši kmeti začnejo z glavami zmajevati in vpraševati: zakaj pa ravno meščani ne gredo z duhovniki, zakaj ravno meščani in uradniki, ki so tudi verni ljudje, ne marajo tega kranjskega klerikalstva. Dr. Krek, duhovnik ljubljanske škofije, sicer že zdaj dela na to, da bi dobil mandat za drž. zbor v peti kuriji in zaradi tega se tudi toliko peha in poti; ali samo zaradi lepega obraza Krekovega menda vodstvo klerikalcev ne bode vodilo neumnejših kmetov (pametnejši itak ne grejo na take shode) in celo žensk in fantov rokodelcev, ki nimajo pojma o politiki, ki bi se morali na šolski klopi sedeti, v sovražnem boj zoper mestno prebivalstvo. Pozna se, da se snuje in organizuje sistematičen boj zoper mestjane in tiste kmete, ki v klerikalni politiki ne vidijo drugega nego boj za koristi farovških kašč. Ta sistem se kaže že zdaj v tem, da se s terorizmom preganjajo nasprotniki, da se organizujejo kmetje pod vodstvom duhovnikov zoper meščane, da se daje za pijačo iz kat. sklada in da mej ljudi dele zastonj časopise, v katerih se riše, kako je vera v nevarnosti. Nič ne de, če ta ali oni pri tem ponesreči, desti jih je in bogoslovnice dobivajo v par letih precej zaroda iz domače mladine. Dolenjci pozor! Ne križem rok držati!

Občni zbor „Matice Slovenske“.

V Ljubljani, 25. junija.

V mestni dvorani bil je včeraj popoldne 31. občni zbor „Matice Slovenske“, katerega se je udeležilo nad 50 članov iz vseh krajev slovenskih dežel. Otvoril občni zbor pozdravil je predsednik gospod prof. Fr. Levčec zbrane društvenike, katerim hoče društveni odbor podati natančno poročilo in natančni račun o svojem poslovanju in svojem gospodarstvu v preteklem letu.

to je resnica. Kaj pa kmet? Naj ti povem tudi to, prijatelj! Zdaj vstane kmet sam rano v jutro, vzame piščanca in nekaj jajc in gre k istemu valptu — zdaj se mu pravi gospod oskebnik — položi svoj dar predenj in ga milo prosi, naj mu dovoli na grajščinski njivi tlačaniti. Če ne prinese daru, ga udari oskebnik za vrat in mu veledušno dovoli lakote umreti.

Moj ubogi prijatelj ni vedel kaj odgovoriti, samo vzdihnil je globoko in prikimal z glavo.

— In da smo jednaki pred zakonom, si rekel, ljubi prijatelj — tako sem nadaljeval. To je morda resnično, a zapazil tega doslej še nisem. Če pridem h gospodu okrajnemu sodniku, ali h gospodu okrajnemu glavarju ali pa tudi v avtonomni okrajni odbor, govore z menoj tako, kakor pred letom 1848: „Čakaj, kmet!“ „Ostani zunaj, kmet!“ „Spravi se od tod!“ Jedenkrat sem poskusil biti drzen in sem nekaj govoril o enakosti pred zakonom, a dobil sem zausnico, tako krepko in čvrsto, kakor za časa valptov. Ako pride v pisarno kak grajščak, zakupnik ali tudi navaden krčmar, mu ni treba nikdar zunaj čakati, ponudijo mu stol in ravna jo z njim jako prijazno in ljubeznjivo. Tako enakost smo imeli tudi pred 1848. letom.

(Konec prib.)

V gmotnem oziru preteklo leto „Matici Slovenski“ na prvi pogled ni bilo ugodno. Lanski potres je naredil društveni hiši občutno škodo, tako da je moralo društvo najeti 2000 gl. brezobrestnega posojila in nekoliko stotakov še dodati iz svoje glavnice, da se je hiša korenito popravila. Vsled tega se je društveno premoženje v upravnem letu 1895. zmanjšalo za 2 277 gl. 79 kr., tako da znaša sedaj 55 729 gl. 11 kr. Navzlic temu pa posamezni društveniki pri knjižnem blagu, s katerim jih zalaga „Matica“, prav nič niso bili prikračeni, ampak prešli so celo po jedno knjigo več nego druga leta. „Matica“ je mogla vsled večjega števila društvenikov in vsled boljše razprodaje knjižne zaloge iz svojih tekočih dohodkov za knjige izdati 2909 gl. 45 kr. več nego je bilo proračunljeno in tudi v proračun letošnjega leta za knjige postaviti 200 gl. več nego lani, tako da je letos v ta namen odmenjenih 5700 gl. Sploh se sme reči, da „Matica“ zadnja leta v ekstenzivnem oziru dosledno, če tudi počasi napreduje, da se število nje društvenikov vsako leto pomnoži za 150—200 in da ima sedaj že 2713 članov. Društvene knjige, katerih se je še pred malo leti tiskalo samo po 1500 izvodov, se bodo letos pomnožile na 3000 izvodov.

Predsednik pa v svojem ogovoru tudi priznava, da javna sodba o Matičnih knjigah zadnjih dveh let v obče ni bila ugodna. Nekateri časopisi so jako pikro, jako osorno, da celo pristransko in krivično sodili Matične publikacije, z nekako škodoželjno slastjo kazali na njih hibe in napake, popolnem pa molčali o trajne vrednosti spisih, ki jih je „Matica“ dala na svetlo. Nič jim ni ugajalo: ne vsebina, ne oblika, ne tisk, ne podoba. Na to izjavlja predsednik, da se odbor resno in naporno trudi, da bi dajal na svetlo samo dovršene in v vsakem oziru hvale vredne spise, toda že lani je predsednik moral reči, da ga slovenski pisatelji pri tem vse premalo podpirajo, da se vse premalo odzivajo njegovim vabilom. Ako pregledamo društvene knjige zadnjih desetih let, priznati moramo, da „Matica“ z malo izjemami podpirajo vedno isti pisatelji, in da se kolo njenih sotrudnikov ne množi v istem razmernem številu, kakor raste število njenih društvenikov. Jemati je pri tem tudi v poštev, da najprijetnejši slovenski pisatelji radi utihnejo, ko se bližajo gotovim letom. Mladega naraščaja pa ni toliko, da bi popolnil praznino. In sploh je opaziti pri mladem našem razumništvu več kritičizma, nego veselja do resnega dela in idealnega navdušenja do pisateljevanja.

V raznih glasilih se je zlasti povdarjalo, naj „Matica“ odslej goji prevesno ali celo samo leposlovje. Predsednik izjavi, da odbor po resnem posvetovanju nikakor ni te volje, da bi se dal tem sirenskimi glasovom zapeljati s pravega tira. Ko bi odbor tudi hotel gojiti v Matičnih knjigah samo leposlovje, bi te svoje nakane ne mogel izvršiti, ker slovenski leposlovni pisatelji premalo prolucirajo, in ker že naši časopisi vzamejo preveč leposlovnega gradiva. Matičina naloga pa ne more biti, da bi znižala duševni nivo svojih knjig in da bi svoje člane pitala z leposlovnimi prevodi, in tako pristransko skrbela samo za mlajši del našega razumništva. Vrhu tega nimamo Slovenci razven kranjskega muzealnega društva nobenega znanstvenega društva, kjer bi naši pisatelji, ki se pečejo z resnim delom, mogli objaviti svoje spise. Muzealno društvo pa priobčuje samo spise o kranjski zgodovini in o kranjskih prirodoslovnih stvarih. Kje naj se goji pa še naše jezikoslovje, kje naša knjižna zgodovina, kje naša starinarstvo, kje naša popolnem neobdelana folkloristika itd., ako ne v Matičnih knjigah? Naš jezik je še vse premalo preiskan; nujno pogrešamo d. b. h. monografij o naših narečjih, o najboljših naših pisateljih. Časopisi se branijo takšnih spisov. Ali naj zatorej o teh stvareh ničesar ne pišemo in o svoji domovini, o svojem narodu in o svojem slovu ostanemo večni nevedneži? In ker nimamo strokovnih časopisov, znanstvenih razprav ne moremo dajati drugod na svetlo, kakor v Matičnih knjigah. Vsak narod, ki se je hotel omikati, je tudi resno gojil znanstvo, katerega jednostransko leposlovje nikakor ne more nadomestovati. Odbor je zatorej te misli — in v tem se sklada jo z njim tudi mnogi odlični pisatelji slovenski — da vsaj tretjina Matičnih knjig tudi posej hodi odprta znanstvenim razpravam. „Matica“ nikakor ne namerava odbijati leposlovja — saj je to doslej že jasno pokazala — temveč nje želja je, tudi leposlovju po svoji moči v knjigah dati odlično mesto, poleg njega pa gojiti tudi znanstvo ter tako izpolnovati določila svojih pravil. — Konečno zahvalil se je predsednik vsem, ki so preteklo leto pri upravi „Matice Slovenske“ izdatno podpirali.

Letnemu poročilu društvenega tajnika gosp. E. Laha o odborovem delovanju v dobi od 1. okt. 1895. do 31. maja 1896. leta posnamemo, da dobe društveniki letos šestoro knjig, jedno samo znanstveno, tri znanstveno-pripovedalne, dve pa popolnem leposlovni. „Matica“ izda namreč letos: 1.) Letopis za leto 1896, 2.) Zgodovina slovenskega slovstva III. del. 3.) Slovenske narodne pesmi II. snopč, 4.) Električna s podobami, spisal I. Šubic, 5.) Slovenska zemlja II. del: Tržaška in Istria, spisal S. Rutar, 6.) Knezove knjižnice tretji zvezek. Vse knjige skupaj obsegajo nad 80 tiskovnih pol. Iz obrestij Jurčič Tomšičeve ustanove za literarne namene se je ponovil razpis častnih nagrad z rokom do 1. julija letos. Dosedaj prejel je odbor tri se-

stavke. „Matica“ resno misli na novo izdajo stenskega zemljevida slovenskih pokrajin v merilu generalne karte (1:200.000) in se v tej zadevi dogovarja z dunajskim založnikom Hölzlem. Ker bo pa stvar stala mnogo novcev, se društvo neče prejezati, dokler nima zagotovljenega zadostnega števila naročnikov. Društvena knjižica pomnožila se je lani za 520 knjig, zvezkov in časopisov. Književna zaloga je štela koncem lanskega leta skupaj 16.501 knjigo i 240 zemljevidov.

Poročilo tajnikovo vzel je občni zbor na znanje, ter brez ugovora odobril računski sklep za leto 1895. in proračun za tekoče leto. Računskimi presojevalci bili so per acclamationem zopet izvoljeni gg. Bradaška, Dimnik in Zagar. Potem vršila se je dopolnilna volitev društvenih odbornikov. Oddanih je bilo 475 veljavnih glasov. Soglasno so bili izvoljeni gg.: A Bartel, dr. Janežič, dr. A. Jarc, S. Majciger, M. Pleteršnik, dr. J. Sket in I. Vilhar; z vsemi razven jednega glasu gg. V. Zupančič in dr. J. Zupanec, s 442 glasovi dr. K. Glaser, s 437 Fr. Šuklje. Prvih deset je voljenih na štiri leta, zadnji na dve leti. Razven izvoljencev so prejeli še gg. dr. Križanič 34, Bežek 24 in Perušek 28 glasov.

Ker posameznih predlogov in nasvetov ni bilo, bil je s tem dnevni red končan in predsednik zaključil je ob polu 7. uri zvečer občni zbor.

Dnevno vesti.

V Ljubljani, 25. junija.

— (Po mistifikaciji) prišel je v včerajšnje številko našega lista dopis z Bleda, ki je razžaljiv za prizadete osebe in, kakor smo se danes iz verodostojnega vira podučili, neresničen. Poizvedali smo namreč, da na čelu odbora, ki se peča z ureditvijo svečanosti pri otvoritvi letoviškega poslopja na Bledu stoji preblagorodna gospa Olga baronica Hain, roj. grofica Apraxin, soproga gospoda deželnega predsednika, to je ona dama, katera vživa vse simpatije prebivalstva vsled njenega neumornega prizadevanja o priliki lanske letne katastrofe. Program slavnosti, ki se imajo vršiti o priliki otvoritve letoviškega poslopja še ni sestavljen, pač pa je toliko gotovo, da bodo sodelovali zastopniki obeh narodnostij v slovenskem in nemškem jeziku pri svečanosti. Gospod ministerski predsednik toraj bode, ako počasti o tej priliki Bled s svojim obiskom, se lahko prepričal, da stannjeta v naši deželi dve narodnosti, ki sta pripravljene sodelovati skupno za blagor in čast dežele. Po teh, danes nam danih zagotovilih moramo obžalovati, da se nam je vrnil dopis v list, ki ni umesten niti nasproti stvari niti nasproti razžaljenim osebam.

— (Slovenski otroci v nemških šolah.) Današnje okrajne učiteljske konference nemških mestnih in zasebnih ljudskih šol udeležil se je tudi gospod župan Hribar, kateremu je g. okrajni šolski nadzornik prof. Knapitsch predstavil gospode učitelje. V svojem govoru izrazil je gospod nadzornik željo, naj bi gospod župan, kateremu je razvoj slovenskega šolstva gotovo jako pri srcu, isto pozornost posvetil tudi napredku nemških mestnih šol. Gospod nadzornik priznal je pri tej priliki, da obiskujejo nemške mestne šole tudi slovenski otroci, a ob enem naglašal, da je starišem na prosto voljo dano, pošiljati svoje otroke v šolo, katero smatrajo najprimernejšo za poučevanje svoje dece, ter konečno povdarjal važnost nemškega kulturnega jezika. Da je gospod župan Hribar vsled tega bil nehalno prisiljen, reagovati na nadzornikove besede, je umevno. Naglašal je v svojem odgovoru, da je velik prijatelj šole in da bode njen razvoj vselej rad podpiral, kolikor je to v njegovih močeh; naglašal pa je nadalje, da sicer priznava kulturno vrednost nemškega jezika, da pa smatra za prvo in glavno nalogo ljudske šole, da otrokom poda za življenje potrebnega znanja, kar je pa skoraj nemogoče, ako se otrok ne poučuje v materinskem mu jeziku. V koliko nemške mestne ljudske šole dosežajo ta smoter, prepričal se bode sam, ker bode v kratkem te šole inspiciiral. — Načelo, katero je izrazil gospod župan, zastopal je vselej tudi naš list. Z zadovoljstvom pozdravljamo torej to izjavo in le želimo, da bi se že jedenkrat napravil konec germanizovanju slovenskih otrok v nemških ljudskih šolah ljubljanskih.

— (Odlikovanje.) Cesar je orožniškemu stražmeštru gosp. Frideriku Praprotniku v Ljubljani podelil srebrni zaslužni križec s krono.

— (Osebnosti.) Župan ljubljanski gospod Ivan Hribar imenoval je gospoda Evgena Laha predsedstvenim tajnikom. — Finančni koncipist gosp. Rajko Jordan je imenovan davčnim nadzornikom.

— („Ljubljanski Sokol“.) Danes dopoldne se je poklonila deputacija Sokola pod vodstvom staroste gosp. dr. Tavčarja županu gosp. Ivanu Hribarju ter izrazila posebno zadoščenje društva, da je njega častni član in mnogoletni starosta došel na častno mesto župana prestolice slovenske. Čestitala mu je na tem in ga prosila, da ostane tudi nadalje društvu naklonjen, kakor doslej. Gospod župan je vzprejel deputacijo jako prijazno in zagotovil, da mu bode razvoj društva vedno pri srcu, kajti ravno v Sokolu pridobil si je ono odločnost, katero mora imeti vsak zavezanec Slovenec. — Društveni jour-fixe, ki je bil določen na soboto 27. t. m. se je na večstransko željo preložil na dan 11. julija, ker bi to soboto zaradi odsotnosti nekaterih izvrševalcev vspeveda ne bilo mogoče izvršiti vsega, jako zabavnega programa, ki sta ga za ta večer priredila reditelja. — V soboto bodo napovedane proste vaje za Kranj, kakor običajno ob 1/9. uri, navzlic temu da odpade jour-fixe.

— (Šentpeterska moška in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) priredita dne 5. julija ob 7. uri zvečer v korist družbi sv. Cirila in Metoda v Hafnerjevi pivarni na Sv. Petra cesti vrtno veselico. Natančni program se priobči pravočasno. Narodna društva se prosijo, naj se pri določitvi dneva njih priredb ozirajo na to veselico, da ne bode več priredb kolidiralo, kar se — žal — premnogokrat zgodi.

— (Za učitelje.) Z ozirom na dopis o plačevanju doneskov za pokojninski zaklad ljudskošolskih učiteljev v „Slov. Narodu“ z dne 23. t. m. opozarjamo kranjsko učiteljstvo na zakon z dne 18. novembra 1880, dež. zak. št. 13 (Glej: Heinz, zbirka zakonov in ukazov o ljudskem šolstvu na Kranjskem. V Ljubljani 1895, Kleinmayr in Bamberg, str. 513.), veljaven za vojvodino Kranjsko, ki pravi v §. 1: „Učitelji, ki prestopijo iz javne ljudske šole jedne, v državnem zboru zastopane kronovine ali dežele na ljudsko šolo vojvodine Kranjske, oproščeni so od novega uplačanja doneska za tisti del svoje plače, za katerega so že v drugi kronovini uplačali zakoniti donesek v pokojninski zaklad, pod tem pogojem, da v deželi, v kateri so prej uplačevali, velja jednaka pravica za učitelje, ki iz jedne ljudske šole vojvodine Kranjske tja prestopijo.“ Iz tega besedila je razvidno, da morajo plačevati učitelji, prihajajoči s Primorskega ali s Štajerskega, donesek še jedenkrat le zato, ker ti deželi ne priznavata Kranjski v tem oziru reciprocitete.

— (Nesreča v rudniku.) V idrijskem rudniku se je dne 20. t. m. utrgal kos stene in zasul rudarja Franca Svetličiča. Ponesrečenca so pravočasno izkopal, a siromak je bil na glavi težko ranjen in je imel levo nogo in levo roko zlomljeno, vsled česar so ga preselili v rudniško bolnico.

— (Mestna hranilnica v Radovljici) pristopila je čekovnemu in clearing prometu c. kr. poštne hranilnice in ima njen račun št. 810 502. Pod to številko se ji lahko dopošiljajo hranilne vloge ter vsakovrstna vplačila brez poštnine.

— (Shod „Slovenskega društva“ v Račji) se je sijajno obnesel. Vzprejele so se tri resolucije: V prvi se izreka slovenskim dež. poslancem popolno priznanje, da so izstopili iz dež. zbora štajerskega in se zahteva, naj vanj ne vstopijo, dokler od vlade in od nemške strani ne dobe zagotovila, da se bodo spoštovale in dejajski priznale slovenske pravice in potrebe; v drugi se izreka dež. in drž. poslancem popolno priznanje in zahvala za njih delovanje; v tretji se zahteva, naj se kvota določi kvečjemu na 57:43 in naj se carinska in trgovinska pogodba z Ogersko še letos odpove. Ako bi ne bilo mogoče, doseči z Ogersko našemu kmetijstvu ugodno pogodbo, naj se uvede zopet carina na ogerske nvoznine. — Na shodu je dr. Raday izjavil, da z ozirom na svojo starost ne misli več kandidovati v dež. zbor.

— (Velikansko!) Polemizujoč z novo nemško ljudsko stranko, pravi „Südstr. Post“ povsem resno, da je „die äussere Politik eine Prerogative der Krone“!

— (Kresovi.) Piše se nam: Iz Lisec nad Celjem bilo je na predvečer sv. Janeza Krstnika videti po vsej savinjski dolini nad 200 prav lepih kresov. Na večjih krajih naredili so tudi umeteljni ogenj in spuščali rakete. Vmes se je slišalo streljanje iz topičev. Lepo bi bilo, ako bi se tudi predvečer slovenskih apostolov sv. bratov Cirila in Metoda po tej staroslovanski šegi obhajal.

— (Imenovanje.) Višji državni pravdnik v Trstu dr. Adalbert G e r t s c h e r je imenovan ministerskim svetnikom v pravosodnem ministerstvu.

Brzjavke.

Dunaj 25. junija. Cesar je danes vzprejel deputacijo odbora lanske češke narodopisne razstave, katera mu je vročila spis „Sto let prace“.

Carigrad 25. junija. Glede Krete je sultan ukazal vladi, naj se ne pogaja z ustaši, nego samo z narodno skupščino. Ustaši so pripravljene odložiti orožje, če prevzamejo vellesile jamstvo, da izvrši Turčija zahtevane reforme.

Carigrad 25. junija. V Vanu v Armeniji so se zopet primerili krvavi izgredi. Mohamedanci so ubili okoli 400 Armencev. Posredovanje angleškega in ruskega konzula je bilo brez uspeha. Tudi Druzi so se uprli in nabrali kakih 8000 mož, kateri oblegajo Suvejdo.

Carigrad 25. junija. Grški minister unanjih del je turškemu poslaniku sporočil, da bode Grška glede Krete tudi še nadalje postopala korektno, da pa ne more braniti prebivalstvu, podpirati ustaše osebno, z denarjem in z municijo.

Rim 25. junija. Sicijski banditje so ujeli kanonika Campagno in ga odgnali v gore ter zahtevajo zanj 20 000 lir odkupnine.

Milan 25. junija. Vsled ovadbe, da pripravljajo anarhisti neki atentat, je policija zaprla več sto sumljivih oseb in našla pri njih mnogo važnih papirjev.

Narodno-gospodarske stvari.

Nekoliko o pomenu in važnosti stroja.

Sestavil Ign. Šega.

(Dalje.)

Tehnika je provzročila s strojem najvažnejše in najbolj pereče vprašanje sedanjega časa. Kar je tehnika s svojimi dobrotami zakrivila slabega, to bo zopet izboljšala sama. Sedanja moderna strojna tehnika smatra za svojo glavno zadačo zaceliti one rane, katere je stroj zasekal človeštvu.

Delavec je izročen milosti in nemilosti kapitala. S pomočjo kapitala se pa stroj povečava, ker je to njegova tedenca, vender le do gotove meje. Ob tej meji pa je ravno kapital samovlastnik in mali obrtnik je brez vsake moči, ker kapital določa ceno izdelkom, kakor se mu ljubi. Kjer tedaj vlada kapitalizem, tam je občno blagostanje zavisno od njega; navadno uniči blagostanje celih pokrajin ali je pa izrablja sebi v korist.

Kdor pa proučava razvoj stroja, zapazi lahko važen princip. Delavni stroji v mnogih slučajih ni jednote, temveč deljiv. V tovarnah vperabljajo mnogo enakih strojev, katere spaja samo parni stroj s pomočjo transmisije. Ti posamezni delavni stroji so razmeroma ceni. Mašinfaktura pospešuje z vsemi silami poplavitve in pocenjenje malih strojev, kateri so najvažnejši izumi sedanje strojne tehnike.

Parni stroj deliva s povečevanjem tudi večjo silo in tedaj lažje proizvajanje manjših prejemnih in delavnih strojev v obče. Iz tega se pa lahko sklepa, da je ravno tu, kjer je nastal razpor mej kapitalom in delom, tudi blažilo za vedno rastoče nasprotstvo, ker v principu stroja samga ni ono, zoper človeško blaginjo naperjeno sovraštvo. Veliki stroj zahteva vsakega ogromen kapital, nabava malih strojev pa razmeroma majhne žrtve. In to dejstvo je neprecenljive važnosti, sosebno za mali obrt, ki propada zelo naglo. Mali stroj je jedino sredstvo za izboljšanje zanemarjene obrtnosti. Upanje je tedaj, da si opomorejo zopet mali mojstri in da začne procvitati hišni obrt. Obrtu služijo že sedaj mali prejemni stroji, tako stroji na plin, na zrak in vodo ter v svoji konstrukciji napredujoči važni stroji na petrolejski plin. Reuleaux imenuje male motorje „prave ljudske stroje“. Nedvojbeno bode sosebno stroji na zrak in plin, kateri že sedaj mnogo cenejše delajo, provzročili parnemu stroju uspešno konkurenco, zakaj ti so najvažnejši vseh novjših strojev in provzročijo s časom znamenit prevrat jednega dela industrije, in to gotovo ne bo brez važnih in dobrih posledic za sedanjí obtniški stan, ki propada zbog centralizacije kapitala in produktivnosti po veleindustrijaleh. Pri tej velevažni premembi, ki se polagoma in neopazeno vrši, je delavsko gibanje le hipao, ker bo vse to gibanje, ki je neka gonilna sila, sredstvo za napredovanje, po izvršetku svojih zadač zopet izginilo.

Centralizacija dela je dosegla svoj višek. Ta je bila mimogrede potrebna, ker se je s tem omogočilo izdelovanje mnogobrojnih in cenenih strojev za malega obrtnika. To osredotočenje je treba razbremeniti in zopet pridejo zdrave razmere. Prava decentralizacija ni razrušitev središča, temuč vstvarjenje ravnovesja mej središčem in periferijo, mej velikanskim strojem in zastresenimi melimi stroji. Obstanek obeh je v bodočnosti vzajemno zajamčen, kajti potreba malih strojev narašča vedno bolj in bolj, izdelovanje teh pa zahteva delo velestroja.

(Dalje prih.)

Iz uradnega lista.

Oddaja lova. V logaškem okrajnem glavarstvu se bode oddal lov v najem za dobo 5 let, t. j. od 1. julija 1896 do 30. junija 1901 potom javno dražbe, in sicer: a) Občin Rovte, Hotederska, Godovič, Spodnja Idrija, Stari trg, Lož in Obloke; b) davčnih občin Lome, Idriški log in Zadlog; dalje na dobo 2 let, t. j. od 1. julija 1896 do 30. junija 1898 občin Ledine in Javorjev dol in občin Žite in Ledinca; in sicer za občine Stari trg, Lož in Obloke dné 30. junija ob 9. uri zjutraj v občinski pisarni v Ložu, za vse ostale občine pa dné 27. junija ob 9. uri zjutraj v pisarni okrajnega gla arst a v Logatcu. Pogoje je lahko vpogledati istotam.

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mekrina v t. m. v 24 urah
24.	9. zvečer	735.1	20.1	sl. vzhod	del. obl.	
25.	7. zjutraj 2. popol.	733.1 730.7	17.3 18.9	sr. jvzh. sr. szah.	oblačno dež	16

Srednja včerašnja temperatura 21.0°, za 23° nad povzecom

Dunajska borza

Eskupni državni dolg v notah	101	gld. 25	kr.
Eskupni državni dolg v srebru	101	40	"
Avstrijska zlata renta	123	90	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	20	"
Ogerska zlata renta 4%	122	85	"
Ogerska kronska renta 4%	98	90	"
Avstro-ogerske bančne delnice	957	—	"
Kreditne delnice	349	25	"
London vista	119	95	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	85	"
20 mark	11	74	"
20 frankov	9	53	"
Italijanski bankovci	44	45	"
C. kr. cekini	65		"

Učenec

ki ima veselje do pekarije, vzprejme se takoj. (2599—1)
Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Dva spretna
železolivniška kaluparja
(„formerja“)
dobita v Ilvarni pod dobrimi po-goji stalno delo.

Ponudbe naj se pošljejo upravništvu „Slov. Naroda“. (2593—2)

Savinjska posojilnica v Žalci

išče spretnega

(2660—1)

pomožnega uradnika

popolnoma veščega slovenskega in nemškega jezika. Plača po dogovoru.

Damske bluže

najnovejše fačone

v največji izberi priporoča

Anton Schuster

Ljubljana, Zvezda.

(2525—3)

Št. 1427.

Oklic.

(2595—3)

Dné 27. julija in dné 27. avgusta t. l. dopoldne ob 11. uri se bode tusodno

prodajalo v konkurzno maso Janeza Benet-a iz Kranjske gore spadajoče posestvo

vložna št. 39 kat. občine Kranjska gora, cenjeno na 1780 gld., in vložna št. 40 kat. občine Kranjska gora, cenjeno na 50 gld., in sicer pri prvem roku ne pod cenilno vrednostjo. Vadijam 10%.

C. kr. okrajno sodišče v Kranjski gori

dné 16. junija 1896.

Popolna razprodaja

manufakturnega blaga

pri

(2569—8)

Fr. Petrič-u

v Špitalskih ulicah.

!!! Veliko pod tovarniško ceno !!!

Z darili odlikovana lastna umetniška dela v lesorezbarskem blagu.

Točna izvršitev okvirov za fotografije in podobne po meri pri najcenejši postrežbi. (2597—2)
Fr. Stampfel, Ljubljana, Kongresni trg, Tonhalle.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktor pl. Trnkóczy-jeva
tinktura za kurja očesa.

Gotovo sredstvo proti kurjini očesom in proti utrjevanju kože na nogi. Ima veliko prednost, da se samo s čopičem namaže na bolni del.

1 stekleničica z navodilom, kako se rabi, in s čopičem vred 40 kr., dvanajstoričica 3 gld. 50 kr.

Dobiva se (2560—2)

v lekarni Trnkóczy-jevi

poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah
trakove k vencem
z ali brez napisov
v vseh barvah

(2054-16) IV.

priporoča

Karol Recknagel.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-144)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzova vane, Karlova vane, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri dopoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curija, Genevo, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Hebr, Franzova vane, Karlova vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lince-Bled. — Vrhru tega ob 6. uri 39 min. dopoldne vsako nedeljo in praznik iz Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Linc, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lince-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Pariza, Genevo, Curija, Bregence, Inomost, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. dopoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža. — Vrhru tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lince-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. dopoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Učenca

s potrebno naobrazbo, iz dobre hiše, vzprejem takoj v trgovino z mešanin blagom.

Ivan Lovšin

(2594—3)

v Dolenji vasi pri Ribnici.

Najcenejša amortizacijska posojila

na graščine, hiše in tovarne za krajšo in daljšo dobo — do 2/3 efektivne cenilne vrednosti — ponuja točno in kulantno (2495—6).

„Ogerski Lloyd“

Budimpešta, Kraljeva ulica 70.

Solidna črna svila

naravnost iz tovarne.

Zažge naj se vzorec svilnega blaga in morebitno ponarejenje se takoj pokaže. Pristna, čisto vegetalno barvana, solidna črna svila pusti bel pepel. Ponareje a, otežena svila, ki rada postane masno svetla in se hitro lomi, pušča temnorjav in svetlorjavkast pepel.

Posilja se poštnine in carine prosto na dom. — Vzorce naj se zahteva iz

Hohensteinske svilotalnice „Lotze“ v Hohensteinu na S.

Meh. tovarna svilnega blaga.

(2223)

Največja zbirka črnih, belih in barvnatih svil.

b (3)

Po tovarniški ceni.

R. Miklauc v Ljubljani

naznanja, da se je

preselil z dném 28. maja t. l.

v svojo barako

za škofijo, za vodó, kjer prodajajo moko in je primoran radi majhnega prostora svojo zalogo zmanjšati.

Prodaja najraznovrstnejše

manufakturno in kramarsko blago

do preklica

po tovarniški ceni.

Za poletje je dobil vsakovrstno novo blago: posebno lepo blago za gvante, židane rute, cajn za hlače, sukneno blago (štof), lep kambrik in satin.

Na izbiri ima tudi prte (tištahe), razne brisalke (antle); svetuje torej vsakomur, komur je ležeče, da po ceni kupi, naj ne zamudi te res izredno ugodne prilike. (2565—3)

Po tovarniški ceni.

Na debelo in na drobno.